

Ordføreren for Forslagsstillerne (Leth): Det Lovforslag, som min ærede Sidemand og jeg herved have den Ære at forelægge for det høie Thing, er en gammel Bekjendt. Det er det samme Lovforslag om denne Gjenstand, som vi tidligere to Gange have forelagt for det høie Thing. Da jeg saaledes ikke vil behøve i dette Døgn bli nærmere at gjøre Rede for Lovforslagets Indhold, skal jeg indskrænke mig til disse saa Bemærkninger, idet min ærede Medforslagsstiller og jeg ville opætte, hvad vi ibrigt kunne have at sige angaaende Lovforslaget, til det foreligger til Behandling her i Salen.

Formanden (Berg): Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Ribe Amts 2den Valgtreds (Hviid) forelægger Forslag til Lov om Forholdsregler i Tilfælde af Paaseiling.

Forslagsstilleren (Hviid): Det er saa sjældent, at man her i Rigsdagen hører Sømandens Duster blive paatalte, at man næsten kunde sige, at saadanne Ting ligge saa fjernt fra Rigsdagen og synes saa betydningssløse, at det egentlig ikke antaar en respektabel Rigsdag særlig at give sig af med disse Ting. Det vil ikke kunne negtes, at andre Samfundsklasser i høiere Grad have forstaaet at fremsætte deres Duster, saa at man har været tilbøielig til ikke særlig at tage Hensyn til Sømanden. Det vil ikke kunne negtes, at man betragter saadanne Sager som egentlige Smaating, som Rigsdagen ikke har videre med at gjøre. Det er nu gjerne Tilfældet i mange forskjellige Forhold, at den, der raaber høiest, høres først, den, der forstaaer at kunne trænge paa med sine Duster og Krav, faar dem først opfyldte, og det turde maasse være en Lære for Sømanden, at han ikke herefterdags holder sig for meget tilbage med ogsaa at fremsætte sine Duster. Jeg vil nu haabe, at det ærede Thing, naar det maatte faae Leilighed til at underkaste denne Sag en Drøftelse, vil komme til fuld Erkjendelse af, at her stilles Krav, som bør fyldestgjøres, og det i første Række. Det kan mulig være, som jeg berørte før, at man ved et løseligt Skjøn vil synes, at dette Krav ligger altsor fjernt, men jeg tror, at man, naar man ser nærmere paa Sagen, vil komme til Erkjendelse af, at det er Krav, som ere uafviselige

for Folkethinget at opfylde. Forslaget fremkommer ikke, fordi man har siddet og fundet ud, at her burde gjøres Noget; det fremkommer udelukkende paa Grund af Krav fra vor Sømandsstand, det fremkommer udelukkende, fordi man har fundet det uafviselig nødvendigt at føre denne Sag frem. Sagen er nemlig den, at vor Dampskibsflaade i de senere Aar har faaet en saa betydelig Udvikling, og at Konkurrencen som Følge deraf er bleven saa stærk, at man fra Dampskibenes Side ikke tager tilbørligt Hensyn til Seilskibene; Konkurrencen er saa stærk, at Tid netop her i høi Grad kan siges at være Penge. Det gjælder for Dampskibene at føre deres Ladning fra den Havn, de gaa ud fra, til det Sted, hvor de skulle aflevere deres Ladning, i saa kort Tid som muligt, og Følgen bliver derfor, at man ikke tager synderlig meget Hensyn til det ene eller andet Seilskib, som mulig kunde ligge i Dampskibets Passage. Det er godtgjort, at man mængstedes ser Seilskibene blive overseilede af Dampskibene. Dampskibene kunne ved den Drivkraft, de altid have til Raadighed, fortsætte deres Passage, uden at det er Seilskibene muligt at komme ud af Seilruten, og det er tillige en Erfaring, at man ofte ser Dampskibene saa fortsætte deres Passage uden Hensyn til, om de have overseilet et eller andet Seilskib. Det er et Humanitetshensyn, at Rigsdagen vil imødekomme de Duster, der, hvad dette angaar, fremkomme fra vor Sømandsstand. Jeg vil selvfølgelig ikke tale om, at der for Seilskibenes Bedkommende med Rette kan gjøres Krav paa Skadeserstatning; men det, jeg særlig vilde fremhæve, er, at det er et Krav til Humaniteten, at man her stiller det muligt for Seilskibene at kunne uhindret fortsætte deres Passage uden at skulle lide denne Overlast af Dampskibene. Vore Naboer Norge, England, Tydskland, har i 14 Aar havt en saadan Lov; de have søgt at beskytte deres Undersaatter og søgt at hde Retfærdighed mod os. Det turde derfor ikke være for tidligt, at vi ogsaa ved en saadan Lov søge at beskytte de danske Seilskibe og ogsaa paa den anden Side søge at hde Retfærdighed overfor Naboestaterne. Maaeste En og Anden vil sige, at han synes en Gang at have læst i en Avis, at der skulde være nedsat en Kommission til at fremme forskjellige Solovgivningspørgsmaal, men han vil da, haaber jeg, ved samme Leilighed faae at vide, at den ærede Kommission, som er nedsat af Regeringen, har siddet i saa mange Aar, at man ikke har synderlig Grund til at vente, at der skulde gjøres Noget i den nærmeste Fremtid. Dette Lovforslag blev for 6